

קריאה יקרה

כל התנהגות בלתי-סבירה. אך האם אין בכך הגיון? האם לא טבעי לדרוש הגדרה הגיונית של המטרות דווקא מן הצד המסוגל לכך?
 * * *

לעולם פשימ נאמס לשמוע את הקול הצורמני של ההועמלנים — גם של הערבים וגם שלנו. הוא משתוקק לקול חדש מן המרחב — קול של הגיון, קול המשתדל לנתח אמת אוניקסיבית, קול שאינו מביע את הדברים השגורים והקפואים של בעלי-המונולוגים הרשמיים.

משום כך אין כימעט ספר רציני על סיכסוך ישראל-ערב, בשנתיים האחרונות, שאינו מתייחס לדעות העולם הזה. והוא

לפני שבועיים הופתעו הקוראים הישראליים של השבועון הגרמני החשוב ביותר, דר שפיגל, כשנתקלו בתמונתו של אורי אבנרי בעמוד הראשון של השבועון, המקביל למדור זה.

הם הופתעו עוד יותר כאשר מצאו באותו מדור ביוגרפיה של אבנרי. הסביר העיתון, שתפוצתו עולה על מיליון: מפאת חשיבותו הגוברת של הסיכסוך הישראלי-ערבי לגבי שלום העולם, החליט להקדיש את ששת גליונותיו הבאים לבעייה זו. כדי להסבירה על כל צדדיה, יפרסם את דעותיהם של שלושה אישים: אבא אבן, המלך חוסיין ואורי אבנרי.

הגיליון הראשון הכיל ראיון עם אבן. הגליון השני הכיל קטע קצר מספרו של המלך חוסיין, כל שאר המקום הוקדש לתמיצת ספרו של אורי אבנרי, שתימשך כמה שבועות, כשככל גליון מוקדשים לה כ"שמונה עמודים.

אחרי שניתן לתועמלני שני הצדדים לומר את דברם, ניתן לאבנרי לקבוע דיעה מאוזנת.

הישראלים בחו"ל כבר התרגלו לפתעות מסוג זה, בארצות רבות. לפני כמה שבועות הוקדשה התוכנית פאנוראמה בטלביזיה הבריטית לביורר סיכסוך ישראל-ערב. היתה זאת, לכל הדיעות, התוכנית הטובה ביותר על נושא זה ש"שודרה מזה זמן רב בבריטניה.

הפעם חולק הזמן בין ארבעה אישים: אבא אבן, מנחם בגין, חמדי כנען ואורי אבנרי. באמצע התוכנית הטיפו שלושה האישים האחרים לדעותיהם הנוגדות. ואילו בראשית התוכנית ובסופה ניתן לאבנרי לפתח את גישת השלום.

הדבר הפך כימעט למקובל. בטלביזיה של דרום-גרמניה (מינכן) הופיעו לוי אשכול ואבנרי. לפני כן, בטלביזיה של צפון-גרמניה (האמבורג), היה ציחה דומה. בינילנדר, בשבדיה, בונמארק, בהולאנד הוכנו תוכניות דומות.

מסתבר כי מלבד המשולש הרשמי אשכול-דיין-אבן, אבנרי הוא כיום האדם הישראלי המצולם ביותר בטלביזיה (הלא-ישראלית, כמוכן. הישראלית נהגה כלפיו בהגנות בתוכניות על הכנסת, אך לא נתנה שום מקום לחיכוך על דעותיו ותוכנית השלום שלו, בעודה חוורת עד לעיפה על הדיעות השגררתיות של המימסד).

מה גרם לכך שדווקא עורכים ועיתוני אים זרים מייחסים לדעות העולם הזה חשיבות רבה יותר מישראלים רבים?

אולי זה עניין של פרספקטיבה. הפיתגם אומר ש"אין נביא בעירו". זה אינו נכון, כי הולך וגדל מיספר הישראלים המכירים בעובדה שתחזיות העולם הזה הוכחו נכונה נות לכל אורך החזית — החל ביחסי ישראל-אליצפת וכלה בניתוח חשיבותם המדינית של אירוגני-החבלה הפלסטיניים. אך יתכן כי בסכך הרגשות, השינאות והקינאות ה"שולטות בזירה הישראלית, נראים הרבה דברים אחרת מכפי שהם משתקפים לעיני משקיף אוניקסיבי זר, הרואה את הדברים ממרחקים.

מבחינה זו, אולי מעניין להביא כמה מדבריו של רודולף אוגוסטיין, עורך דר שפיגל ואחד האישים החשובים ביותר בישראל של היום, שכתב מאמר ראשי לכבוד פירסום תמצית ספרו של אבנרי:

"מנסיון מלחמותיה של גרמניה יודעים אנחנו, כי איאפשר להתקיים ללא הוגי דעות, שדבריהם הם דברי כפירה. אורי אבנרי, אדם שרבים מתקפים בו בישראל, הנה מזה שנים במוצא (לסיכסוך הישראלי-ערבי), ויש לו גם היידע הדרוש וגם ה"פטריוטיזם הדרוש לכך.

"אף כי הישראלים מעדיפים לסמוך על עצמם יותר מאשר על אחרים, הרי בעיית המיזוח התיכון היא עניין שיש בו סיכונים והתחייבויות לעולם.

"רק אצל אבנרי — ולא בשום מקום אחר — מוצאים אנחנו את ניתוח המאורעות שהובילו למלחמת ששת-הימים, כהסבתוכות בלתי-נמנעת. זה דומה לנסיגה של ברברה סוכמן בספרה תותחי אוגוסט, על ההסתלשלות שהביאה למלחמת-העולם השנייה, אם כי סוכמן מבינה פחות מאבנרי. "... הישראלים מרוגזים על כך שתובעים אתם לאחריות על כל דבר שהם עושים, בעוד שמוכנים לסלוח לערבים כימעט

המועדון החדש

של תנועת העולם הזה — כוח חדש

(בית ציוני אמריקה, רח' דניאל פריש 1)

ביום רביעי זה, 12 בפברואר, ב" 8.30 בערב

ירצה

יעקב ריפתיז

על הנושא:

השמאל הישראלי — לאן?

ויענה לשאלות שיוצגו עלידי הקהל.

בשבוע הבא יראיין:

שלום כהן

מנהיגים ערביים מהגדה

שיענו גם לשאלות הקהל.

רשמו לפניכם: כל יום ד' — מיפגש במועדון החדש!

בקרית טבעון

ביום שני 17.2.69, בשעה 8.30 בערב, יתקיים

חוג בית

המעוניינים בפרטים מתבקשים להתקשר טלפונית עם המספר 715404, טבעון.

שער "דר שפיגל"

הדין למאבקים בעיתונות העולמית הרצינית. זה מרגיז את שגרירינו היקרים, ואת הניספ"חיים לעיתונות, המקבלים שכר יפה כדי להשיג לאנשי השלטון את אשר משיגים אנחנו בחינם.

הדבר בטיל עלינו, כמוכן, מעמסה נוספת שקשה לנו לעמוד בה. על אבנרי ממטרות הזמנות מחו"ל למחקרים ולמאמרים — להשתתף בספר בצידו של ארנולד טויטבי הנועד, לכתוב מאמר לכתב-העת המקורב ל"משרד-החץ האמריקאי, לכתוב פרקים נוספים למהדורות הצרפתית והגרמנית של ספרו, וכ"ו וכ"ו.

מכיוון שאבנרי כבר מחזיק בשלוש מישרות שלמות — תפקידו בכנסת, שממנה אין הוא נעדר לעולם; תפקידו כעורך ראשי של העולם הזה, שבעבודתו הוא לוקח חלק פעיל ביותר; תפקידו כיו"ר של הכוח הח"דש, אשר בשמו הוא נע ונד בארץ (ומאו המלחמה הופיע בפני קרוב ל-200 אלף ישראלים בהרצאות ובהגוייבות) — קשה לו לקבל על עצמו תפקיד רביעי, שגם הוא מספיק לבדו למילוי כל זמנו של אדם. בכל זאת הוא נענה לחלק מן ההזמנות האלה, מתוך שאיפה שהדברים ינצחו לעולם הרחב, ובייחוד לעולם הערבי.

כשמדברים על "מחדלי ההסברה הישראלית", אשר לרשותה עומד המגננון העצום והתקציב של משרד-החץ ומשרד ראש-הממשלה, כדאי להרהר בהצלחה זו, שאינה נובעת ממגננון ומתקציב.

התעמולה זקוקה לקביים. האמת יכולה, כנראה, לצעוד על רגליה שלה.

איש כפי

החלה האחרונה בעיצוב מקלטי טלוויזיה

פילוט עדיף - בשרות ובטיב